

İNCİL AÇISINDAN

AŞK VE EVLİLİK

ZAK POONEN

İ Ç İ N D E K İ L E R

<u>Bölüm</u>	<u>Sayfa</u>
1 Dikkat! Dinamit!	9
2 Zıt Kutuplar Birbirini Çeker	34
3 Sevgi - Derin Bir Sır	46
4 İkisi Bir Beden Olacak	60
5 En İyi Yaşam Arkadaşı	76
6 Yalnız Kızlar İçindir	122
7 Nikâh Günü Yaklaşırken	138
8 Mutluluk Yolu	154

ÖNSÖZ

Bu kitap, Hindistan'ın Bombay kentindeki Ruhsal Yayınların izniyle Türkçe'ye çevrilmiş ve basılmıştır. Hindistan'da 1971'deki ilk basılışından sonra birçok kez yeniden basılıp yayınlandı.

Yazar Zak Poonen, Hindistan Deniz Kuvvetlerinde subayken yaşamını İsa Mesih'e adadı. Bu olaydan yedi yıl sonra, Tanrı'dan özel bir çağrı alan yazar subaylık görevinden ayrıldı. Kendisi şimdi Bangalore'de inanlılar topluluğunun önderliğinden biri olarak görev yapmaktadır. Bunun yanında üniversitede, başka kiliselerde ve konferanslarda Tanrı sözünde öğretim hizmetini yürütmektedir. Ayrıca İngilizce olarak yayınlanan «Gizli Hazine» adlı programı da yöneten Zak Poonen, karısı ve üç erkek çocuğu ile beraber Bangalore'de yaşamaktadırlar.

Kitabın Türkiye'deki duruma uygunluğunu sağlamak için yazarın izniyle küçük birkaç değişiklik yapıldı. Bu Türkçe baskıya, ayrıca * işaretiyle belirtilmiş iki ek yapılmış bulunuyor.

Rab bu kitabı, «iman eden bizlerin yaşamında, gücünün üstünlüğünü anlamamız için kullansın» (Efesoslular 1: 19).

BÖLÜM 1

DİKKAT! DİNAMİT.

Yaratılmış içgüdülerin en kuvvetlisi olan seks gerçekte dinamit gibidir. Şükredilmesi gereken Tanrı'nın bu güzel hediyesi kötüye kullanıldığı zaman ne büyük tahribatlar yapabilir!

Her erkek ve kadında cinsel güdüler ve istekler vardır. Bu güdüler herkeste aynı güçte olmayabilir. Oysa her normal insanda ergenlikten sonra en az otuz yıl süre ile kendilerini kuvvetle hissettirirler. Dinamit gibi seks de hem iyilik hem de kötülük, Tanrı'nın yüceliği veya Şeytanın hizmeti için kullanılabilir. Dinamitin özünde kötülük yoktur, herşey bunun nasıl ve ne amaçla kullanıldığına bağlıdır. Seks için de durum aynıdır. Tanrı'nın bir hediyesi kabul edildiği ve O'nun arzusuna uygun kullanıldığı zaman insanı yüceltebilir. Kötüye kullanılır-

sa insanı rezilliğin en derin çukuruna itebilir. Birinin dediği gibi «seks, iyi bir hizmetçi fakat korkunç bir efendidir.»

Seks arzusu, yemek ve dinlenmek arzusu kadar doğal bir arzudur. Bu arzuları yaratmış olan Tanrı, bunların tatmini için de uygun yollar sağlamıştır.

SAPIK GÖRÜŞLER

Tanrı'nın yarattığı seks, saf ve kutsaldır. Bu, seks arzusunun, insanın ilk günahı işlemesinden önce, Tanrı'nın «çok güzel» diye nitelediği bir dünyada var oluşundan anlaşılıyor. Ne var ki insan düştükten sonra seks konusundaki görüşleri değişti ve kendisi seks arzularının esiri oldu. Adem ile Havva günah işleyince çıplaklıklarını fark ettiler ve utançlarından çıplaklıklarını örtmeye çalıştılar. Biz hâlâ o düşüşün acı meyvelerini toplayan bir dünyada yaşıyoruz. Sonuç olarak, Tanrı'nın bir vergisi olan seks insana bir yük olmuştur.

Tanrı'nın bu vergisi kötüye kullanıldığı için «seks» kelimesi bile bugün insanların belleğinde küfürle karışık bir çağrışım yapmaktadır. Sinemalar, reklâm dünyası ve köşebaşlarında satılan kitaplar; bunların hepsi, Tanrı'nın saf, güzel ve kutsal olmasını amaçladığı bu duyguyu çarpık ve sapık göstermeye hizmet etmektedir.

Seks konusundaki düşüncelerimizin yozlaştığını gösteren birçok kanıtlar vardır. C.S. Lewis, «İmanlının Davranışları» adlı kitabında şöyle diyor: «Sahnede soyunan bir kadın için büyük bir seyirci kitlesi toplayabilirsiniz. Şimdi kendinizi, sahneye getirilen üstü kapalı bir tabağı seyretmek için koca bir salonu doldurabileceğiniz bir ülkede düşünün. Işıklar yavaş yavaş sönerken tabağın üstündeki kapağı ağır ağır kaldırılırsunuz. Işıklar tam sönmek üzere iken seyircilerin tabaktaki koyun pirzolasını veya baklavayı görmelerine fırsat veriyorsunuz. Böyle bir ülkede insanların yemeğe karşı olan iştahlarında bir anormallik olduğunu düşünmez misiniz? Yine, değişik bir dünyada büyümüş bir kişi seks güdülerimizin de garip olduğunu düşünmez mi?»

Kendini İsa Mesih'e vermiş bir kişi, bu sapık dünyada Tanrı için bir ışık gibi çevresini aydınlatmalıdır. Bu yüzden, seksi fiziksel bir olguya veya bir zevk kaynağına indirgeyen bozuk dünya görüşüne karşı gelmelidir. Kutsal Ruh'un düşüncelerini yenilemesine fırsat vermeli; böylece seksi, Tanrı'nın gördüğü gibi, utanılması gereken bir günah olarak değil, kutsal ve özde güzel olan bir şey olarak görmelidir.

Birçok dinler ve felsefeler, ya insan bedenini kötü ve ilk fırsatta ortadan kaldırılması gereken bir nesne olarak gördükleri için, veya öbür aşırı uca giderek beden her

arzusunu yerine getirip ona taptıkları için çarpık bir ses görüşüne sahiptirler.

İncil'e göre beden, önem sırasında ruh ve candan sonra gelmekle beraber Tanrı'nın iyi yaratısının bir parçasıdır. Bu yüzden Tanrı'nın planında bedenin belirli bir amacı vardır. İncil, imanlı kişinin Tanrı'yı kendi bedeninde yüceltmesi gerektiğini söyler. Çünkü beden Kutsal Ruhun tapınağıdır. (1. Korintoslular 6: 13-20). Bundan dolayıdır ki, bedenlerimizi yaşayan birer kurban olarak Tanrı'ya sunmamız isteniliyor (Romalılar 12: 1).

Martin Luther, bedenin, günahın sebebi olduğunu söyleyenlere şunu hatırlattı: Rab İsa'nın yeryüzünde bir bedeni olduğu halde sonuna dek günahsız kaldı, buna karşılık bedeni olmayan Şeytan günahla doludur. Günahın kökü bedende değil, yürekte aranmalıdır. Günahı kurtulmak, bedeni ve bedenin arzularını ortadan kaldırmakla değil, yüreğin değişmesiyle gerçekleşir. Bazılarının yaptığı gibi, Tanrıya, seks arzularımızı yok etmesi için dua etmemeliyiz. Böyle bir durumda Tanrı'nın tapınağı eksik bırakılır ve bozular. Tanrı, eksiksiz olmamızı ve zafer dolu bir iman hayatı yaşamamızı ister. Ocaktaki ateşi söndürmeye gerek yok, fakat evin yanmaması için dikkatli olmak gerek.

Tanrı, Adem'in Aden bahçesinde denenmesine izin verdiği amaçla bizim de denenmemize izin verir. Adem günahsızdı, fa-

kat Tanrı onun kutsal olmasını istedi. Adem kendi özgür hakkını kullanarak denemeyi yenip kutsallığa erişebilirdi. Bizim için de aynı şey sözkonusudur.

KÖTÜ DÜŞÜNCELER

Her genç insan, er veya geç, kötü düşüncelerin denemesine kapılır. Erkekler, bu sorunla daha çok karşılaşır; çünkü erkeklerin seks dürtüsü kadınlarinkinden daha kuvvetlidir.

Matta 7: 21'de İsa, insanın yüreğinden çıkan kötü düşüncelerin bir listesini vermektedir. İman etmemiş olanların hepsinin yüreği kötüdür, böylece İsa'nın söyledikleri herkes için doğrudur. Kötü düşünceler, zina işleyenlerin olduğu kadar, fırsat azlığı ve toplum korkusu ile şahsen zina etmeyen iyi ahlâklı olanların da zihnini rahatsız eder.

Burada deneme ile günahı birbirinden ayırt etmemiz gerekir. İsa bile «her şeyde bizim gibi imtihan olundu» (İbraniler 5: 15). Fakat O hiçbir zaman düşünce yönünden bile denemeye teslim olmadı ve günah işlemedi. Biz de yeryüzündeki yaşamımızın son gününe dek deneneceğiz. Fakat günah işlememiz gerekmez. Kötü düşüncelerin aklımızda yer etmesine fırsat verdiğimiz zaman günah işleriz. Böyle bir düşünceye hemen sırt çevirirsek günah işlemeyiz. İhtiyar

imanlının dediği gibi, «Kuşların başımın üzerinde uçmasına engel olamazsam bile, saçlarımın içinde yuva yapmalarına engel olabilirim.» Aklımıza kötü bir düşünce geldiğinde ona bir an bile güler yüz göstersek, orada kendine bir yuva yapmak fırsatını kaçırmayacaktır.

Şehvet düşüncelerine bir kez yer verildi mi kişiyi kendine esir eder. Zaman geçtikçe kurtulmak daha da güçleşir. Bu düşüncelerden en kısa zamanda kurtulmak istemek işi kolaylaştıracaktır. Düştüğümüzü itiraf edersek, kurtuluş için gerçek bir özlem duyarsak, İsa ile öldüğümüz gerçeğini kabul edersek, bedenimizi ve zihnimizi Rabbe tam teslim edersek, kötü düşüncelere karşı zafer kazanabiliriz.

Zafer dolu bir yaşam için «Ruhta yürümeliyiz»; yaşamımızı düzenlerken Ruh'a danışmalıyız (Galatyalılar 5: 16-19). Gözlerimizi ve kulaklarımızı denetleyemezsek, düşüncelerimizi de denetleyemeyiz. (Matta 5: 28-30'da anlatılmak istenen budur.) Bedenin terbiye edilmesi kötü düşüncelerden kurtulmanın temelidir. Allah adamlarının en büyükleri, zihinlerini sürekli olarak rahatsız eden cinsel denemelere karşı savaştıklarını itiraf ediyorlar. Galip gelmek için bedenlerini şiddetle terbiye etmek zorunda kaldıklarını söylüyorlar.

Evli ve on çocuk sahibi olan Eyüb, kötü düşüncelerden kurtulmak için gözlerini de-

netlemek zorunda olduğunu itiraf etti. Eyüb şöyle demişti: «Gözlerimle bir ahit kestim, ben kıza nasıl göz atarım?» (Eyub 31: 1). En çetin denemeler gözlerimizin aracılığı ile gelir. Eğer bu noktaya dikkat edilmezse, ve kötü düşüncelerle açık saçık resimlerin etkileri göz kapısından zihnimize girerse, onları oradan söküp atmak çok zorlaşabilir.

Yaşamımızı denetlemenin yollarından biri de, her sabah uyanır uyanmaz ve her akşam yatağa girmeden önce Tanrı ile geçirebileceğimiz sakin bir dua zamanı ayırmaktır. Sabahleyin uyandığımızda tembelce yatakta gerinip durursak kötü düşüncelerin bir sel gibi zihnimize akmasına fırsat vermiş oluruz. Zihnimizi her gün Tanrı'nın sözü ile doldurmaliyiz; kötü düşüncelere karşı korunmanın en emin yolu budur. Davud, «Sana karşı suç işlemeyeyim diye, sözünü yüreğimde sakladım», demişti (Mezmur 119: 11).

Yine İncil der ki, «Ey kardeşler, hak olan ne varsa, saygın olan ne varsa, adil olan ne varsa, saf olan ne varsa, sevimli olan ne varsa, hakkında iyi söylenen ne varsa eğer bir fazilet ve eğer bir sitayiş varsa, onları düşünün.» (Filipiler 4: 8). Hindistan'da uzun yıllar bulunmuş bir imanlı kötü düşüncelerle savaşmakta İncil'in buyruk ve öğütlerinin kendisine en büyük yardımcı olduğunu söylüyor. Zihninde, bir kızla ilgili şehvet düşünceleri uyanır uyanmaz hemen o kız için

dua eder, onun Kutsal Ruh'un temiz bir tapınağı ve Tanrı'nın hizmetinde gayretli olması için yalvarırdı. Böyle dua ettikten sonra, kız için zihninde kötü düşünceler barındıramazdı artık. Aynı zamanda Tanrı'yı böyle güzel bir kadın yarattığı için yüceltmek iyidir. Dış görünüşü güzel olan bir kadın, doğayı süsleyen güzel çiçekler gibi Tanrı'nın yarattığı güzelliklerin bir parçası sayılmalıdır. Böyle düşünmek pak bir düşünce yaşamı sürmenin bir yöntemidir.

Bazıları diyebilir ki, «dünyada egemen olan ahlâk ölçüleri o kadar düşük ki, kötü düşüncelerden tümüyle özgür olmak güçtür.» Ne var ki, bu durum sadece yirminci yüzyıla özgü bir durum değildir. Korintos şehri, birinci yüzyılda düşkünlüğün ve ahlâksızlığın merkeziydi, bununla beraber Tanrı'nın Kutsal Ruh'u oradaki imanlıların düşüncelerini Mesih'in itaatine esir etti (2 Korintoslular 10: 5). Tanrı'nın Ruh'u bugün de aynı şeyi yapmamızı istiyor. Yaşama giden yol dar ve güçlüklerle dolu olabilir, fakat Kutsal Ruh bu yolda yürüyebilmemiz için bize güç veriyor.

Yaşamımızı denetlemek için karşıt cinsten iğrenmemize gerek yoktur. Karşıt cinsi çekici bulmamız günah değildir. Doğal bir tutumdur bu. Tanrı'nın güzel yaratısının bir parçası olan güzel bir yüze hayranlık duymak kötü bir şey değil. Ancak düşmüş yaratıklar olduğumuz için özel bir dikkat sarfet-

mezsek güzelliğe duyduğumuz hayranlık şehvet duygusuna dönüşebilir. Böylece karşıt cinsin çekiciliği, özde iyi ve temiz olduğu halde, bizim için kötü düşüncenin kaynağı haline gelebilir.

Keith Miller, «İkinci Dokunuş» başlıklı kitabında şunu söylüyor: «Gayretli ve itaatkâr bir imanlı olmanın, karşıt cinsin güzelliğini görmemize engel olmadığını gördüm. Bunu böyle kabul etmenin günah olduğunu veya böyle düşünen birinin ruhsal bir muayeneye ihtiyacı bulunduğunu sanmıyorum. Gerçekte benim yaşımda iseniz ve karşıt cinsi çekici bulmuyorsanız o zaman bir doktor muayenesine ihtiyacınız olabilir. Ciddi olarak söylüyorum bunu. Gerçeği kabul etmek asla günah değildir. Aslında günah işleme olasılığını kabul etmek sağlam bir iman karakteri geliştirmenin bir ön şartıdır. Örneğin bir kör, önündeki masanın üzerinde duran bir altını çalmazsa onu dürüst sayamayız, çünkü altını göremiyor. Fakat o altını gören bir kimse, hırsızlık düşüncesini yenip onu çalmıyorsa dürüst sayılabilir. Önemli olan, sorunun kökeninde yatan nedene karşı direnmektir.»

Güvenliğimiz, her an Kutsal Ruh'un içimizdeki sesine itaat etmemize, gözlerimiz ve dikkatimiz O'nun gösterdiği yöne çevirmemize bağlıdır. Ayrıca sürekli duamız, «Rab, bu alanda gücümü aşan denemelerden beni koru», şeklinde olmalıdır. Birçok

genç insan, içten yaptığı bu dua ile başarılı bir iman yaşamı sürmüşlerdir.

KENDİ KENDİNİ TATMİN ETME (MASTURBASYON)

Gevşeklik, düşünce karşılığı, bedeninin cinsel arzularının denetimden çıkmasına yol açabilir. Bir imanlı bu duruma düşmemeli. Pavlus'un dediği gibi, «Yarışmaya katılan adam her şeyde kendini tutmasını bilir. Onlar geçici bir çelenk almak için, fakat biz geçici olmayan için yaparız. İmdi kararsızca değil, ben böyle koşarım; havayı döver gibi değil, böyle yumruklarım; fakat bedenime acı verip onu köle ederim; ta ki başkalarına vazettikten sonra, ben kendim yarışma dışı kalmayayım» (1 Korintoslular 9: 25-27).

Yine der ki Pavlus, «İçinizden her biri, Allahı bilmeyen Milletler gibi şevhet tutkusunda değil, kutsallıkta ve saygıda kendi bedenine sahip olmayı bilmesini, ve işte kendi kardeşine tecavüz ve gaddarlık etmemesini öğrenmelidir (1 Selânikliler 4: 4,5).

C.G. Scorer, «Kutsal Kitap ve Bugünkü Cinsel Ahlâk» adlı kitabında şöyle yazıyor: «Pavlus'un bu sözlerinde, Kutsal Kitabın açıkça söz etmediği bir konuda, kendi kendini tatmin veya masturbasyon konusunda önemli uyarılar vardır. İncil, insan yaşamının gizli yönlerini analiz etmek gibi bir amaç

gütmez. Fakat bu şekilde kendi kendini tatmin etmek, Tanrı'nın bedenlerimizde sahip olduğu yetkiye karşı isyan arzusundan doğmaktadır. Bunun tersini savunmak güçtür. Kendi kendini tatmin etme işi, cinsel ilişkiyi sadece bir zevk alma düzeyine indirir. Kadın veya erkek, içlerindeki bu arzunun efendisi olacakları yerde onun esiri olurlar. Şehvetli düşüncelerin ruhsal öze ve güce karşı olduğu hemen hemen genel bir kuraldır. Eğer yaşamımızı bedenimizin iç güduları yönetiyorsa, Ruh'un yönetimi olmaz. Psikolojik olarak, bu tür davranışlar çok kez bir karakter eksikliğinin, ya da yenilmesi gereken bir zihin saplantısının belirtileridir. Kendi kendini tatmin işi elbette ki evlilik dışı cinsel ilişkiler kadar ciddi bir sorun yaratmıyor. Çünkü işin içinde ikinci bir şahıs yoktur. Ne var ki kabaran bir dürtüyü denetim altına alamamak kişinin kendine olan güvenini sarsıyor. Bir imanlı için durum daha ciddidir. Kendine olan saygısını yitireceği için kişinin iman yaşamında büyük gedikler açar ve onun tanıklığını zayıflatır. Bir cinsel tahrik hemen önlenirse sorunun çözümü kolaylaşır.»

Kendi kendini tatmin işi fiziksel bir hastalığa yol açmaz, fakat ruhsal dengesizliğe, suçluluk duygusuna ve irade zayıflığına yol açabilir. Bunların hepsi, sonunda imanlıyı Tanrı ile kurduğu müşareketten ve ruhsal etkinlikten yoksun bırakabilir. Masturbas-

yon, aşırı bir alışkanlık haline gelirse evlilikten sonraki cinsel ilişkilerde de sorunlar yaratır. Ayrıca Tanrı'nın insana bir hediyesi olan cinsel arzular kötüye kullanıldığı için de günahdır. Tövbe edilmeli ve bu alışkanlıktan vazgeçilmelidir.

Gençler, ilk cinsel bilgilerini çoğunlukla çevreden ve çarpık bir biçimde edindikleri için bu kötü alışkanlığın pençesine kolaylıkla düşerler. İnsan bunu bir kez denedi mi, tekrar tekrar aynı denemeyi yapmaktan kendini alamaz. Fakat İsa böylelerini kurtarabilir.

Gençlerin çoğuna verilen yanlış bilgiler onları, işlemeyen bir adalenin canlılığını yitirmesi gibi, cinsel organın da kullanılması halinde aynı sonucun doğacağına inandırmaktadır. Bu, temelden yanlış bir düşüncedir. Tıp otoriteleri, cinsel organın kullanılmaması halinde canlılığının yok olmayacağı, etkinliğinin azalmayacağı konusunda anlaşılıyorlar. Cinsel arzuların kontrol altına alınmasının psikolojik bir zararı da yoktur. Tam tersine, beden bu arzularını denetleyebilen bir kişinin iradesi daha güçlü, zihni daha canlı olur. Bir insan, cinsel organını bir kez kullanmadan bile beden ve zihin bakımından güçlü ve sağlıklı bir yaşam sürdürebilir.

Bazı gençlerin, uyku sırasındaki boşalma konusunda soruları olabilir. Uyku anındaki boşalma ,bedenin ürettiği artık maddenin dı-

şarı atılmasıdır. Bunu vücudun doğal bir fonksiyonu olarak kabul etmek gerekir. Bunda ne anormal bir taraf var, ne de kaygılanacak bir şey...

Her genç, evlilikten önce, cinsel arzularını denetim altına almayı öğrenmelidir. Evlilik yaşamında bu daha da önem kazanıyor. Evlilikten sonra bile cinsel ilişkileri düzenlemek gerekiyor; çünkü evlilik, frenlenemeyen cinsel ilişki yollarını bağışlamaz. Evlilikten önce kendini denetleyemeyen bir kişi evlilikten sonra bu işi güçlüklerle başarabilir.

Kendi kendini tatmin etmek alışkanlığına kapılan kişiler bundan nasıl kurtulabileceklerini sorabilirler. Kurtuluş, İsa ile çarmıhta öldüğümüzü ve O'nunla dirildiğimizi, böylece günahın boyunduruğunu kıldığımızı öğrenmekle olur. Kendimizi Rabbe sunarak Kutsal Ruhla dolmayı özlersek bu zafer yaşamamızda gerçekleşebilir (Romalılar 8:2).

Aynı zamanda günlerimizin baş geçmesini sağlamalıyız. Zihnimiz ve bedenimiz bütün gün değişik işlerle meşgul olmalıdır. Tembel bir vücut şehvet ağlarına kolayca takılır. Güç yaşam koşulları altında yaşayan bir kişi, bu konuda güçlükleri az olan bir kişidir. Tanrı, insanın çalışarak geçimini sağlamasını ön görmüştür. Adem, ekmeğini, **alnının teriyle kazanmak zorundaydı** (Tekvin 3: 19). Ne var ki bilimin buluşu olan birçok araç insana daha çok boş zaman sağlamaktadır. Bu yüzden çağımızın insanı, Şey-

tanın kullanmaya hevesli olduğu boş zamanları değerlendirmek sorunu ile karşı karşıyadır. «Bize zaman kazandıran araçları kullanmayalım», demek istemiyorum. Mıhakkak kullanacağız. Fakat boş zamanımızı iyi ve yaratıcı bir işte değerlendirmeye çalışmalıyız.

Gücümüzü dört yoldan harcayabiliriz: beden faaliyeti ile, zihin faaliyeti ile, duygu ve heyecanla veya kendimizi şehvete vererek. Gücümüzü ilk üç yoldan harcayamazsak vücudu dördüncü yola iten bir baskı yaratmış oluruz. Fakat unutmayalım ki, dördüncü yol sinirleri en çok yıpratana ve vücudu en çok tüketen yoldur.

Bazı erkeklerde cinsel arzuların baskısı daha hafiftir. Aşırı cinsel arzuların baskısını daha çok hissedenler de anormal değildirler. Aşırı cinsel arzular, yararlı yollarda kullanılacak artık bir gücün göstergesi sayılmalıdır. Tanrı, sürekli bir şehvet savaşı vermemizi istemez. Bedensel gücümüzü O'nu yüceltmek ve insanlara yardım etmek için akıllıca kullanmamızı ister. Tanrı zihnimizi iyi, pak ve olumlu düşüncelere yöneltmemizi ister. Kendi kendini tatmin etme düşüncesini yenmek, cinsel arzulara karşı olumsuz düşünceler geliştirmekle değil, zihnimizi olumlu ve yararlı düşüncelere yöneltmekle mümkündür. Pavlus'un Filipililer 4: 8'de dediğı gibi: «Ey kardeşler, hak olan ne varsa, muteber olan ne varsa, adil olan

ne varsa, saf olan ne varsa, sevimli olan ne varsa, hakkında iyi söylenen ne varsa, eğer bir fazilet ve eğer bir sitayış varsa, onları düşünün».

Her genç imanlı bedensel faaliyetlerle ilgilenmeli ve günlük işlerde içindeki artık gücü kullanmalıdır. Boş zamanları da Tanrı'nın sözünü çalışmaya ve duaya ayırmalı. Kişi günün sonunda ne kadar iş başardığını görmüş olmakla kalmayacak, yatağa girer girmez rahat ve derin bir uykuya dalecek. Kutsal Kitap şöyle diyor: «Çok çalışanlar iyi uyur» (Vaiz 5: 12).

Yemek ve uyku konusunda kendimizi denetleyebilirsek, cinsel özlemlerimizi de denetim altına almamız daha kolay olur. Bu iki konuda başarılı olamayan birçokları cinsel konularda yenik düşerler. Aşırı yemek yemekle, aşırı cinsel arzuları arasında gerçek bir bağıntı var. Eski Sodom'da cinsel günahların artmasının nedenleri yiyecek bolluğu, refah ve tembellikti (Hezekiel 16: 49). Aşırı cinsel arzuların baskısı altında olanlar fazla yemek yemek alışkanlıklarını disiplin altına alsınlar. Böyleleri oruç ve duayla beraber Tanrı'nın yüzünü arasınlar. Çok geçmeden de kurtuluşu bulurlar.

Bu konuda başarılı olmanın bir yolu da yazılı bir hesap tutmaktır. Eğer kendimize karşı dürüst isek düşkünlüğümüzü itiraf edebilir ve bir tarafa kaydedebilirsek, günah eğilimine karşı direncimiz artar. Belki her-

kes bunu yapamaz, fakat bazıları için gerçekten cesaret verici sonuçları olabilir. İkinci kez düştüğümüzde, birinci düşüşten o yana ne kadar zaman geçtiğini anlayabilir ve bu zaman aralıklarının giderek büyüdüğünü görebiliriz. Bu da Rab'de bir zaferdir. Gerçekte bu konuyu, yakamızı bırakmayan bir günah olarak görmektense Tanrı'nın bizi eğitmek ve bizim isteğimizi kendi isteğine tabi kılmak istediği bir konu olarak görebilirsek, zafere daha kolay ulaşabiliriz. Herşeyden önce Rabbin varlığını yakından duymamız, O'nun her zaman bizimle olduğunu ve bizi gözettiğini bilmemiz gerekir. Kuşkusuz bir başka imanlı bizi gözetlerken kendi kendimizi tatmin etmeye kalkmayız. Kuldandan bu kadar çekinirsek Tanrı'dan ne kadar korkmalıyız!

Eğer bütün çabalarınıza rağmen bu denemeden kurtulamıyorsanız, yapacağınız en iyi şey probleminizi bir başka imanlıyla paylaşmaktır. Bu, sizi güçlendirecektir. Aynı cinsten olan imanlıların bu tür sorunlarını paylaşmaları her zaman yardımcı olabilir.

Şunu hiç unutmayın: Eğer sendeleyip günaha düşerseniz 1 Yuhanna 1:9'daki Rabbin sözü sizin için yine geçerlidir: «Eğer günahlarımızı ikrar edersek, günahlarımızı bize bağışlamak ve bizi her haksızlıktan temizlemek için o sadık ve adildir.» Kendi kendini tatmin etme işinin çok büyük bir suç olduğunu düşünüp bunu kafanızda büyüt-

memeye dikkat edin. Elbette ki Matta 12'de sözü edilen Kutsal Ruha karşı işlenen günah kadar büyük bir günah değildir. Fakat huysuzluk, herşeye kızmak alışkanlığı gibi, kişinin kendi kendini disiplin altına alamamasının bir sonucudur. Diğer taraftan, geçmişte böyle bir alışkanlığımız olduğu için sürekli bir suçluluk duygusu içinde olmamız da Tanrı'nın isteğine aykırıdır. Davud'un dediği gibi: «Doğu batıdan ne kadar uzaksa, isyanlarımızı bizden o kadar uzaklaştırdı» (Memur 103: 12). Tövbe ettiğimiz anda, günahlarımız, suçlarımız ve utancımız İsa'nın kanının aracılığı ile denizin derinliklerine atılır. Tanrı ile müşareketimiz yeniden kurulur.

Bu yüzden, kendi kendini tatmin etme alışkanlığınız varsa, beklemeyin, derhal İsa'ya gelin ve tövbe edin. Tövbe ettikten sonra bu konuda daha büyük bir zafer için dua edin. Dayanın. Bir daha düşmenize gerek yok.

ZINA VE EVLİLİK DIŞI CİNSEL İLİŞKİLER

Zina, evlilik dışı cinsel birleşmeye denir. Evli olan kişinin başka bir eşle cinsel ilişki kurması ile evli olmayan iki karşıt cinsin cinsel ilişki kurmaları arasında bir fark yoktur. İsa her ikisinin de insanın kötü düşüncelerinden ileri geldiğini söylüyor (Markos

7:21). Her ikisi de Tanrı'nın katında aynı oranda iğrençtir.

Aslında bir kadınla bir erkek arasındaki ilk cinsel birleşme beraberinde esrarlı bir bağ getiriyor, evlilik o anda gerçekleşmiş sayılır. İncil diyor ki: «fahişeye yapışanın onunla bir vücut olduğunu bilmez misiniz? Çünkü, «ikisi bir vücut olacaklar» deniyor» (1 Korintoslular 6: 16). Tevrat'ta kadınla erkek arasındaki cinsel birleşme «birbirlerini bilmek» şeklinde anlatılıyor. Cinsel birleşme, sadece fiziksel etkileri olan bir ilişki değildir. Kolayca da unutulamaz. Cinsel birleşme, kadın ve erkeği esrarlı bir şekilde bir bedenmiş gibi kaynaştırır. Bu yüzden Tanrı gelişi güzel cinsel birleşmeleri önlemek için birçok engeller koymuştur. Örneğin, frengi ve bel soğukluğu gibi hastalıklar... İncil diyor ki: «Zina işleyenlere Allah hükmedecektir» (İbraniler 13: 4).

Genç erkekler, çoğunlukla kendilerine bir sorumluluk yüklemeyen zevk ve eğlenceye düşkündürler. Evliliğin getirdiği sorumluluktan kaçarak cinsel yönden tatmin yollarını aramaları bu yüzdendir. Böylesine aşağılık cinsel ilişkiler içine giren bir kimse ancak Tanrı'nın hükmüne ve lânetine lâyıktır.

Bazı gençler de erkekliklerini ispat etmek için iman etmemiş arkadaşlarının baskısı altında kalırlar. Bir kızla buluşmaz, geneleve gitmez veya cinsel serüvenleri olmaz-

sa alaya alınırlar. Ne var ki erkekliğin ölçüsü cinsel ilişkiden çok kendi kendini denetleyebilmektir.

Kutsal Kitap bize, gem vurulmamış şehvet duygularından dolayı düşen Davud örneğini veriyor. Onu düşüşe götüren olaylara bakın. 2. Samuel 11: 1,2'de, savaş alanında olması gerekirken Davud'un tembelce evde kaldığını okuyoruz. Görevini ihmal ettiği için rahatlığa ve tembelliğe yenildi. Bu sırada Bat-şeba'yı gördü. Davud, gözlerini denetlemek yerine, kadına bakmaya devam etti ve günah işledi.

Yine Kutsal Kitap'ta sınırsız arzularıyla sürüklenen Şimşon'un nasıl düştüğünü okuyoruz (Hakimler 14 ve 16). Şimşon, güzel kadınları görünce Tanrı'nın kendisine verdiği görevi unuttu ve sonunda bu kutsal görevi kaybetti. O gündenberi birçok kişi aynı şekilde düştüler ve görevlerini kaybettiler.

Öte yanda Yusuf'un örneğiyle karşılaşıyoruz. Yusuf, ne Davud'un rahatlığına ve yetkilerine sahipti, ne de Şimşon gibi kutsal bir göreve çağrılmıştı. Buna rağmen Yusuf, şehvete yenilmedi. Tevrat'ın 30 uncu bölümünü her genç okumalıdır. Bölümün 7. ayetinde denemenin nasıl birdenbire Yusuf'un karşısına çıktığını görüyoruz. Bize de aynı şey olabilir. Eğer denemelere karşı önceden hazırlanmışsak mutlaka düşeceğiz. Eğer Yusuf özel yaşamında kendini şehvete kaptırsaydı kolayca düşecekti. Fakat, O, Tan-

rı'nın varlığını herşeyden daha yakın hissediyordu. Bu yüzden deneme gelince Tanrı'ya sığındı ve düşmedi. Eğer Yusuf'un ruhaniliği yürekte ve gerçek değil de sadece başkalarına iyi görünmek için takınılmış bir ruhanilik olsaydı, herhalde böyle bir denemeye dayanamazdı.

Bir noktaya daha dikkat edelim. Yusuf'u günah işlemekten alıkoyan şey, cezalandırılmak veya yaptıklarının öğrenilmesi korkusu değil, yalnız Allah korkusudur (ayet 9). Ne yazık ki bugün insanları günah işlemekten uzak tutan şey ceza ve başkalarının yapılığını öğreneceği korkusudur. Fakat Yusuf'un Tanrı ile olan ilişkileri, günümüzde insanın Tanrı ile kurduğu suni ilişkilerden daha derin ve gerçektir.

Ayet 10'da Potifar'ın karısı tarafından yapılan teklifleri Yusuf'un nasıl reddettiğini okuyoruz. İlk denemeye «hayır» dediği için ikinci ve üçüncü denemelerde de «hayır» diyebildi. Bir ilahinin belirttiği gibi:

Denemeye teslim olmayın, teslim olmak günahdır;

Her zafer size bir başkasını kazandıracaktır.

Ayet 10'da görülüyor ki, Yusuf artık kadından büsbütün uzak kalıyor. Denemelerden kurtulmak için bu iyi bir yoldur; denemeye sebep olan nesneyi gözümüzün önünden uzaklaştırmalıyız.

Yusuf'un örneği, karşıt cinsle kuracağı-

mız ilişkilerde dikkatli olmamız için bizi uyarıyor. Yalnız güzel ve çekici kızlar karşısında değil, güzel olmayan kızlara karşı da dikkatli olmalıyız. Aşırı güzellikten yoksun olan bazı kızlar, bu eksikliklerini telafi etmek için erkeklere, daha çok özgürlük tanıyabilir. İncil bizi uyarıyor: «Zinadan kaçın. İnsanın işlediği her günah kendi bedeninin dışındadır, fakat zina eden kendi bedenine karşı günah işler. Yahut bilmez misiniz ki bedeniniz Allah'tan aldığınız sizde olan Kutsal Ruhun tapınağıdır. Kendi kendinizin değilsiniz; çünkü paha ile satın alındınız. Bunun için Allah'ı bedeninizde yüceltin» (1 Korintoslular 6: 18-20). «Gençlik arzularından kaç, temiz yürekten Rabbi çağıranlarla beraber doğruluğun, imanın, sevginin, esenliğin ardınca koş» (2 Timoteos 2: 22).

Yusuf'un yaptığı buydu. İftiradan veya hapse atılmaktan korkmadı, şehvete karşı koydu. Kuşkusuz Tanrı onu ödüllendirdi. Günümüzde Tanrı'nın ödüllendirdiği gençlerin az olması belki de bu konuda daha kolay ve daha sık düşmelerinden ileri geliyor. Fakat unutmayalım, zina dahil, geçmişteki günahlarımız için mükemmel bir af bekliyor bizi. Bu yüzden Pavlus Korintos'taki inanmışlara şöyle diyor: «Aldanmayın; ne ahlâksızlar, ne putperestler, ne zina işleyenler, ne cinsel sapıklar, ne hırsızlar, ne aç gözlüler, ne sovücüler, ne de gasıpla Allah'ın egemen-

liğini miras alacaklardır.» Pavlus sözlerine uş teşvik edici ayetlerle devam ediyor: «Ve bazılarınız böyle idiniz: fakat yıkandınız, takdis olundunuz. Rab İsa Mesih'in isminde ve Allah'ımızın Ruhunda doğru kıldınız» (1 Korintoslular 6: 9-11). Bazıları ahlâksız ve putperestti, fakat şimdi yıkandılar! Şimdi kutsal oldular! Tövbe etmeden önce belki de genelev kadınlarıyla yattınız. Şimdi tüm yaşamınızı ve bedeninizi Rabbe verdiniz. Unutmayın, eski günah yaşamınız, cinsel günahlar dahil, bağışlandı, gömüldü ve unutuldu. Tanrı bağışlayıp unuttuğuna göre, (İbraniler 8: 12) siz de unutmalısınız!

Ahlâksal suçla suçluluk duygusunu birbirinden ayırmaya dikkat edelim. Tövbe edip Mesih'e geldiğimiz zaman Tanrı önünde, yeni doğmuş bir bebek gibi masum, tertemiz oluruz. Ahlâki suçumuz bizden uzaklaştırılır. Hiç günah işlememiş gibiyiz. Ne var ki geçmiş günah yaşamımıza ait suçluluk duyguları zaman zaman geri gelir. Şeytan bu duyguları kullanıp sizi hüküm altında tutmaya çalışır. Öyle bir anda Romalılar 8: 1'i hatırlayın: «Öyleyse şimdi Mesih İsa'da olanlara hiç bir mahkûmiyet yoktur.» Unutmayın. Tanrı geçmiş günahlarınızın hepsini unuttu. Mesih'in değerli kanıyla yıkandınız. Zamanla ve Ruh'un yaşamımızdaki kutsal işleyişi ile, bilinçaltımız ve hatta rüyalarımız paklanıncaya kadar Tanrı eskiye ait kötü anıları bir bir bizden uzaklaş-

tıracaktır. Fakat iman etmeden önceki yaşamınız çok kötü geçmişse, Tanrı'nın sizdeki işi biraz uzun sürebilir. Yine de eski günahlarınızın hepsi iman ettiğiniz an bağışlanmıştır.

HOMOSEKSÜELLİK

Homoseksüellik, aynı cinsten iki kişi arasındaki cinsel ilgiye denir. Lut zamanındaki Sodom ve Gomora bu tür günahlar yüzünden Tanrı'nın gazabına uğradı. Homoseksüellik, Levililer 18: 22 ve 1 Korintoslular 6: 9,10'da açıkça lânetlenmiştir. İncil, homoseksüel ilişkiler içine girenlerin bu sapıklıklarına lâyık olan karşılığı alacaklarını bildiriyor (Romalılar 1: 26,27). Eski Ahit'te bu günahı işleyenler acımasızca ölüm cezasına çarptırılıyordu (Levililer 20: 13).

Bir imanlı yalnız homoseksüel ilişkilerden çekinmekle yetinmemeli, kendi cinsinden olanlara karşı duygularını da pak tutmalıdır. Homoseksüel olanların gizli arzularına karşı dikkatli olmalıdır. Eğer bu kötü alışkanlığın pençesine düşmüşseniz kurtuluş için hemen Rabbi arayın, karşıt cinsle sağlıklı ve normal ilişkiler kurmaya çalışın. Bu konuda size dua ve görgüsüyle yardım edecek bir imanlı kardeşe güçlüklerinizi anlattırsanız yararlı olur.

DÜŞMANI YENMEK

Günümüzde karşılaştığımız denemelerin çoğu seksle ilgilidir. İncil Şeytanı, bizi yutmaya hazır kükreyen bir aslan, aldatmaya hazır kurnaz bir yılan gibi tanımlıyor. Şeytan, gençleri hep bu noktada avlamaya ve yaşamlarını mahvetmeye çalışıyor. Uyanık olduğumuz sürece emniyetteyiz, her konuda olduğu gibi bu konuda da kurtuluşumuzun bedeli sonuna kadar uyanık olmaktır.

Tanrı Sözü'nün koyduğu yasaklar bizi düşmanın tuzağından kurtarmak içindir. Tanrı, Sözü boyunca, özellikle Süleymanın Mesellerinde birçok kez bizi uyarıyor. Her genç bu kitabı sık sık okumalıdır. Bazı imanlılar, her gün bir bölüm olmak üzere Süleymanın Meselleri kitabını ayda bir kere okumayı alışkanlık haline getirmişlerdir. Böyle bir alışkanlık bizi düşmana karşı önceden uyarır.

Zaferi kazanmaya kararlıysak savaşa girmemiz kaçınılmazdır. Fakat teslim olmamalıyız. Eğer düşmüşsek günahlarımızı Tanrı'ya itiraf edelim. O, bizi geçmişteki kötülüklerden ve kötü düşüncelerden temizlemeye ve bağışlamaya hazırdır. Verdiği söze sadıktır. Geçmişte büyük günah işlemiş olanlar tövbe ettikten sonra da bu günahlarının etkilerini duyabilirler. Fakat geçmişte kötü denemelerle karşılaşmamışsak dikkatli ola-

lım. Çünkü İncil, hiç düşmeyeceğim diyenlerin düşmeye daha eğilimli olduklarını yazıyor (1 Korintoslular 10: 12).

Tanrı, sizin sonuna kadar zafer içinde bir yaşam sürdürmenizi arzu eder (2 Korintoslular 2: 14). Bunu yaşamınızda başaracağınıza imanınız tam olsun.

BÖLÜM 2

ZIT KUTUPLAR BİRBİRİNİ ÇEKER

Hepimizin içinde, karşıt cinsle beraber olmak, arkadaşlık etmek ve beğenisini kazanmak özlemini yaratan bir şey var. Davranışlarımızla aynı cinsten birini değil de, karşıt cinsten birini etkilemeyi daha çok isteriz. Karşıt cinsin bizi ihmal etmesi, aynı cinsten birinin bizi görmezlikten gelmesinden çok daha ağır gelir bize.

Bütün normal insanlarda ergenlik çağı ile beraber karşıt cinse olan ilgi yeni bir değişikliğe uğrar. Bu durum erkeklerde 13 ile 16, kızlarda 11 ile 15 yaşları arasında görülmeye başlar. Bu yaşlardan önce erkek çocuklar kendi cinslerini, kız çocuklar da kendi cinslerini tercih ederler. Oysa ergenlikle beraber her iki cinsten, diğer cinse karşı bir ilgi ve çekicilik uyanır. Karşıt cinsle bu çekiciliği hemencecik benimsemeseler bile zamanla gelişir. Çekicilik kendini kişinin davranış biçimi ve biraraya gelince daha zarif

hareketler yapmaya yönelen ilgisi şeklinde gösterir. Böyle bir ilgi doğaldır, bundan kaçmaya gerek yoktur. Ayrıca bunun özünde günah da yoktur.

Tanrı bizi böyle yarattığına göre, karşıt cinsle iyi geçinmemizi ve doğal ilişkiler içinde olmamızı da arzu eder. Tanrı, karşıt cinsle beraber olma arzularımızı baskı altına almamızı istemez. Fakat bu arzularımızı denetlememizi ve çok ileri gitmememizi de hatırlatıyor. Karşıt cinse aşırı ilgi duymanın, özellikle yalnız bir kişiye bağlanmanın kuşkusuz tehlikeleri vardır. Fakat diğer aşırı uca giderek karşıt cinsle olan ilişkilerimizi tamamen koparmamız da aynı ölçüde tehlikelidir.

Bazıları da kendilerini çok ruhani görüp karşıt cinsten biriyle konuşmaktan bile çekinir. Ne var ki bu halleriyle kendilerinin ruhani değil, biraz anormal olduklarını ispatlıyorlar. Karşıt cinsle arkadaşlığı ruhaniliğe aykırı bulan düşünce, tek kalmayı evlilikten daha kutsal ve bereketli kabul eden felsefenin bir parçasıdır. Kaynağını İncil'den almayan bu tür yanlış öğretiler evlenmemiş dindarlar arasında örneğine bol bol rastlanan gizli günahlara yol açabilir. Aynı şekilde, yalnız kendi hem cinsleriyle ilişkisi olanların düşünce ve alışkanlıkları, her iki cinsle de doğal ilişkileri olanların düşünce ve alışkanlıklarından hemen her zaman daha kötüdür.

Yukarda söylenenler, karşıt cinsle olan ilişkilerdeki her türlü sınırı yıkılım anlamına gelmemeli, böyle bir düşünce bizi öbür uçtaki ahlâksızlığa götürür. Arzu edilen şey sağlıklı bir dengedir.

Doktor Herbert Gray «Erkekler, Kadınlar ve Tanrı» adlı kitabında şöyle yazıyor: «Evlilikten ayrı olarak erkek ve kadın arasındaki arkadaşlık ilişkileri öyle mutlu ve bereketli, renkli ve destekleyici olabiliyor ki kişi, insanların iki cins olarak yaratılmış olmanın, Tanrısal düşüncenin harikalarından biri olduğunu düşünmeden edemiyor. Yaşamın bütün dallarında, belli birkaç istisna ile, erkek ve kadın birbirlerini bütünler, teşvik ederler. Bu beraberlik, yaşamı daha yüce ve mükemmel yapıyor.»

ARKAKDAŞLIK

İncil, genç erkeklerin, kızlara karşı bütün yürek sadeliğiyle kız kardeşler gibi davranmalarını salık verir (1 Timoteos 5: 2). Başka bir deyişle, başkalarının senin kızkardeşine hangi gözle bakmasını istersen, sen de genç kızlara o gözle bak. Pak bir düşünce hayatı için bu iyi bir kuraldır.

Her iki cins birbirlerine karşı sevgi, saygı ve ihtiyatla davranmalıdırlar. Karşıt cinsle aşırı samimi ve hafif olmamalıyız.

Bir dereceye kadar ihtiyatlı ve ağır başlı olmak gerekir; ama bu, aşırı ciddiyete ve asık yüzlülüğe kadar varmamalı. Yine de karşıt cinsle beraber bulunduğumuz zaman gösterişe daha düşkün olabileceğimizi akıldan çıkarmamalıyız.

Kız-erkek ilişkileri çok hızlı gelişir. Çünkü erkek kendi yeteneklerini, kız da çekiciliğini açığa vurmak için her fırsatı kullanırlar. Kötü amaçlarla arkadaşlığı arayan kişiler her zaman bulunur; bu yüzden dikkatli olmalıyız. İmanlı genç bir erkek, bir kızın zayıflığını asla istismar etmemeli, ona ilgi duymadığı halde ilgi duyuyormuş hissini uyandırmamalı. Kızlar daha duygusaldırlar. Kendilerine gösterilen azıcık ilgiyi bile kafalarında büyütür ve umulandan fazlasını beklerler. Genç erkekler bu noktayı unutmamalıdır. Kızlara mektup yazmak, onlara rasgele davetler yapmak ve hediyeler vermekten kaçınmalı; genç kızlar bu tür davranışları yanlış yorumlayabilirler. Genç kızlarla ruhsal konularda bile mektuplaşmak tehlikeli olabilir. Evli olmayan karşıt cinsten birine ister ruhsal, isterse kişisel konularda olsun, yol göstermek veya akıl vermek için yaklaşmak akıllıca bir davranış değildir.

Bu sözler, karşıt cinsten birine gelecekteki yaşam arkadaşımız gözüyle bakmamalıyız anlamına gelmemeli. Ne var ki bir imanlı için öğrencilik yıllarında sadece bir

kişiyeye aşırı ilgi duymamak daha iyidir. Bir öğrenci his ve heyecanlarını geçici bir süre için dondurmali ve kendini derslerine vermeli. Genç erkek ve kızlar, öğrenimlerini bitirmeden evliliği düşünmemelidirler. Evlilik, beraberinde kaçınılmaz sorumluluklar getirir, zaman bakımından, evlilikten önceki kadar Rabbe hizmet etmek olanağı da kalmaz. Oysa gelecekte eşimiz olacak kişiyi arama işi ve özel olarak da karşıt cinsle kurulan arkadaşlıklar, evlilik yaşamından bile daha fazla zamanımızı alabilir. Evliliği ertelemenin bir başka nedeni de var. Akıllıca bir seçim yapmak için gençlerin, yalnız yılların verebileceği kişisel ve duygusal olgunluğa ihtiyaçları var. Beşinci bölümde bu konuya bir daha döneceğiz.

Karşıt cinsle olan arkadaşlıklar evlilik söz konusu edilmeden önce çok geniş boyutlara ulaşmamalıdır. Genç erkek ve kızlar (özellikle erkekler) davranışlarında birbirlerine karşı dürüst olmaya özen göstermelidirler. Her iki taraf da niyetlerinde samimi olmalıdır. Bu kurala bağlı kalınmaması birçok gencin duygu dünyasında yıkıntılara ve şaşkınlıklara yol açmıştır. Böyle durumların gençlerin okuldaki başarısını ve iman yaşamını etkilediği de görülmüştür. İlk adımı atmak sorumluluğu erkeğin, çekiciliğinin verdiği güç ise kadınındır. Bu nedenle her ikisi de dikkatli olmalıdırlar.

Genç erkekler bir kızla alabildiğine yüzgöz olmakla veya, böyle bir niyet olmadığı halde, başkalarına evliliklerinin söz konusu olduğu izlenimini vermekle, o kızın evliliğe dair umutlarını yıkabileceklerini unutmamalıdır. Erkekler böyle durumlardan daha az etkilenirler. Ne var ki genç kız, suçu olmadığı halde, bundan sonra kuşku ile bakılan, küçümsenen biri durumuna düşer. Böyle bir davranış hiçbir genç imanlıya yakışmaz. İlk adımı atmak sorumluluğu erkeğin olduğuna göre böyle bir sonucu önlemek sorumluluğu da ona düşer. Başkalarının kişiliğiyle asla oynamamalıyız. Eöyleleri için Tanrı'nın yargısı daha şiddetli olacaktır.

Genç bir erkek, kimseye açıklamadan, karşıt cinsten birini gizlice sevebilir. Bu sevgisi giderek büyüyebilir de. Ne var ki «sevgilisi» başkası ile evlendiği an bu durum onda büyük bir düş kırıklığı ve şaşkınlık yaratabilir. Böyle durumlarda düşündüklerimizi en kısa zamanda evli bir imanlı ile paylaşmak, onun öğütlerini ve yardımını istemek en akıllıca davranıştır.

BULUŞMAK VE SEVİŞMEK

Şimdi de, gençler arasında gittikçe yaygınlaşan buluşma ve sevişme konusunda birkaç söz söyleyelim. «Buluşma» sözcüğü

ile, erkeğin ve kızın bir araya gelmelerini ve beraberce dolaşmalarını anlatmak istiyorum. «Sevişmek» sözcüğü ile de, cinsel birleşme hariç, erkek ve kızın birbirlerine çeşitli şekillerde dokunmalarını anlatmak istiyorum.

Öncelikle İncil'in bu konulara doğrudan doğruya değinmediğini belirtelim. Bununla beraber İncil'de, vereceğimiz kararlarda bize yol gösterecek belirli ilkeler vardır. Bu ilkelerin yaşamımıza uygulanması, bir dereceye kadar Türkiye'de yaşadığımız bölgeye bağlı olabilir. Örneğin, İstanbul ve Ankara gibi büyük kentlerde gençlerin buluşması giderek yaygınlaşmaktadır. Sokakta elele yürüyen bir erkek ve kız artık fazla dikkat çekmiyor. Ne var ki aynı durum Türkiye'nin başka bir yerinde çok ayıp sayılabilir, dedikodulara ve anne-babaların tepkisine yol açabilir.

Bulduğumuz yere göre, Tanrı'nın Sözündeki ilkeleri yaşamamıza nasıl uygulamamız gerektiğini iyice düşünmeliyiz. Hem inanlılar hem de inanlı olmayanlar arasında iyi bir tanıklık örneği vermemiz birinci önemli ilke olmalıdır. Romalılar 14: 16'da açıklanan kurala göre davranışlarımızı ayarlamalıyız. Ayeti olduğu gibi aktaralım:

«İyiliğiniz hakkında kötü söylenmesin». Birinci Korintoslular mektubunun sekizinci bölümü bugünkü koşullara göre «serbest»

bir şekilde yorumlanırsa, gençlerin buluşmaları konusunda şunları okuyabiliriz:

«Gençlerin buluşmaları konusuna gelince... Doğru cevabı yalnız bizim bildiğimizi düşünmemiz kolaydır. Fakat unutmayalım ki bilgi insanı kabartır, sevgi ise onu Tanrı'nın benzeyişine çevirir. Her şeyi bildiğini düşünen kişi sadece kendi bilgisizliğini göstermiş olur, ama Tanrı'yı gerçekten seven kişi Tanrı'nın dostudur. O halde ne yapalım? Karşıt cinsten biriyle buluşalım mı, buluşmayalım mı? Düşüncelerimiz paksa, karşıt cinsten biriyle yürüyüşe çıkmanın veya bir yemekhanede oturup beraber yemek yemenin günah olmadığını biliriz. Ne var ki bu konuda herkes aynı düşüncede değil. Bazıları, yaşamları boyunca, buluşmanın kötü bir şey olduğunu düşünmüşlerdir. Tanrı'nın bizi kabul etmesinin karşıt cinsten biriyle buluşup buluşmadığımıza bağlı olmadığını biliriz. Biriyle buluşursak bu bizi daha iyi bir kişi yapmaz, buluşmazsak da kötü biri değiliz. Fakat dikkatli olun, buluşmak konusundaki özgürlüğünüz başka bir inanlının veya gerçeği arayan bir Müslümanın senedleyip düşmesine neden olmasın. Buluşmanın kötü bir şey olduğunu kabul eden bir kişinin sizi gördüğünü düşünün, bu kişi iman yaşamınıza duyduğu saygıyı yitirebilir. Daha ileri giderek o da biriyle buluşmaya başlayabilir. Ruhsal bakımdan sizin kadar güçlü olmadığı için

